

BULLETIN

VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

VRAGENUURTJE VAN JUNI 2012

2012/008 Erkenning arbeidsongevallen

06/2012

2012/008 Erkenning arbeidsongevallen

HR

De heer Dirk Holemans, OCMW-raadslid

De laatste maanden verschenen er in de pers artikels waaruit blijkt dat verzekeringsfirma's steeds strenger worden bij het beoordelen van arbeidsongevallen. Ook de vakbonden bevestigen dat verzekeraars steeds meer arbeidsongevallen weigeren. En de officiële instantie FAO (Fonds voor Arbeidsongevallen) komt op basis van een ruimte steekproef tot de conclusie dat in ruim één op de drie gevallen de verzekeraar te streng is. Tevens blijkt dat elke verzekeraar zijn specifieke aanpak heeft om arbeidsongevallen te weigeren (bvb. geen getuigen, een plotse gebeurtenis die niet bewezen kan worden, ...).

Deze nationale trend tekent zich ook af binnen het OCMW. De laatste jaren is er bijvoorbeeld duidelijk een stijging van het aantal weigeringen omdat de gebeurtenis niet 'plots' zou zijn (iets dat in de rug schiet bij bvb. het ondersteunen van een rusthuisbewoner, is dan niet langer een plotse gebeurtenis). En verleden week stuurde het Vast Bureau nog een dossier terug naar de verzekeraar omdat de reden (geen getuige aanwezig) niet aanvaardbaar is. Deze trend is een zorgwekkende evolutie want het maakt dat personeel (in het bijzonder zorgverstrekkers) zich niet meer veilig voelen in hun job of zich minder zullen engageren.

In het kader van een helder HRM-beleid lijkt het gepast dat het OCMW Gent zelf een kader uittekent waaraan de verzekeraar zich te houden heeft, en aan het personeel een duidelijk houvast geeft.

Welke maatregelen zal voorzitter nemen om deze sluipende wijziging in de aanpak van arbeidsongevallen ongedaan te maken?

De heer Geert Versnick, OCMW-voorzitter

In 2010 werd 8% van de aangiftes niet aanvaard als arbeidsongeval; in 2011 19% en in 2012 (tot juni) 9%. In 2011 werden in totaal 28 aangiftes niet aanvaard als arbeidsongeval, waarvan 10 om redenen die bij het slachtoffer zelf lagen (laattijdige aangifte, niet antwoorden op vragen van Ethias om bijkomende informatie).

Andere afwijzingen hebben te maken met geen of onvoldoende andere elementen of getuigen die de informatie van de aangifte kunnen bewijzen.

Het kader waar de verzekeraar zich op baseert om een incident te beoordelen is de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector. Deze wet bepaalt dat een arbeidsongeval 'een plotse gebeurtenis is met een uitwendige oorzaak die een letsel veroorzaakt. De gebeurtenis moet zich voordoen door en tijdens de uitoefening van het ambt.' Deze elementen van een arbeidsongeval moeten uit de aangifte en de aanvullende informatie en getuigenissen duidelijk blijken.

Als niet alle elementen met redelijke zekerheid aanwezig zijn, kan de verzekeraar het arbeidsongeval niet aanvaarden. In hun beoordeling baseert men zich bovendien op voorbeelden die door de rechtspraak in het verleden al dan niet werden weerhouden.

De materie blijft uiteraard casuïstiek, en van de personeelsleden kan ook verwacht worden dat ze met alle mogelijk bewijsmiddelen de gebeurde feiten bewijzen. Vanuit HR hebben ze niet de indruk dat Ethias steeds strenger wordt in het beoordelen van aangiftes. Ze hebben een goede verstandhouding met de dossierbeheerders en twijfels, zowel van hun kant als van de kant van Ethias, zijn steeds bespreekbaar.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Collega's, ik stel voor dat we ons vragenuurtje aanvatten. We hebben één vraag ontvangen en die werd op 11 juni gesteld door collega Holemans. Dirk ...

De heer Holemans:

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. De laatste maanden verschenen er in de pers artikels waaruit blijkt dat verzekeringsfirma's steeds strenger worden bij het beoordelen van arbeidsongevallen. Dit wordt enerzijds aangekaart door de vakbonden maar ook de officiële instantie, het Fonds voor Arbeidsongevallen, komt op basis van een ruime steekproef tot de conclusie dat ruim in één van de drie gevallen de verzekeraar te streng is.

Tevens blijkt dat elke verzekeraar zijn eigen specifieke aanpak heeft om arbeidsongevallen te weigeren. Nu deze, toch wel onrustbare, trend tekent zich ook af binnen het eigen OCMW.

De laatste jaren is er bijvoorbeeld duidelijk een stijging van het aantal weigeringen omdat de gebeurtenis niet "plots" zou zijn. Iets dat vroeger vlot werd aanvaard - het in de rug schieten bij het ondersteunen van een rusthuisbewoner - wordt nu niet langer aanvaard. Voorzitter, u weet ook dat we vorige week nog een dossier hebben terug gestuurd waarbij de reden die de verzekeraar aanhaalde, namelijk geen getuige aanwezig, totaal niet aanvaardbaar is. Ik denk dat we kunnen spreken over een zorgwekkende evolutie want het maakt dat personeel, en in het bijzonder zorgverstrekkers, zich niet meer veilig voelen in hun job of misschien, in sommige gevallen, zich minder zullen engageren. En ik denk dat het belangrijk is, in het kader van een goed HRM-beleid, dat als de verzekeraars eigenlijk hun beleid wijzigen zonder ons daarvan in kennis te stellen, dat we zelf een kader uittekenen zodanig dat het voor al het personeel duidelijk is waaraan hij zich te houden heeft. En dan ook, als men zich daaraan houdt, men zeker is dat de verzekering dat dan zal dekken. Vandaar mijn vraag welke maatregelen u zal nemen om deze sluipende wijziging in de aanpak van arbeidsongevallen ongedaan te maken?

De heer voorzitter:

Dank u collega. Nu, ik zal misschien eerst effekens ingaan op de cijfers en daar zal u vaststellen dat de zaken toch helemaal niet zo verontrustend zijn dan u vermoedt of aangeeft in uw interpretatie, in uw vraagstelling. Het is inderdaad zo dat we gemeenschappelijk één punt teruggestuurd hebben. Dat is juist. En ik denk dat dat ook onze waakhondfunctie, weze het zo dat we in onze waakhondfunctie enkel die dossiers zien die geweigerd worden. Dat we dus niet, eigenlijk geen inzicht hebben op de dossiers die wel goedgekeurd worden. En als ik u die even meedeel dan zult ge toch wel zien dat het iets genuanceerder is als gegeven.

Het is zo dat in 2010 werd acht procent van de aangiftes niet aanvaard als arbeidsongeval. Dus ik geef de cijfers vanaf het ogenblik dat we met Ethias in zee gegaan zijn. In 2011 negentien procent en in 2012, weliswaar cijfer tot juni, negen procent. Aangezien dat het in procenten uitgedrukt wordt, is het representatief, en het is niet over twee maanden, 't is toch al over bijna een half jaar, negen procent. Van die negentien procent in 2011, die vertegenwoordigen achtentwintig aangiftes die niet werden aanvaard als arbeidsongeval, waarbij dat er tien, in tien van die gevallen de reden bij onze medewerker zelf lagen. Men situeert hier laattijdige aangifte, het niet antwoorden op vragen van Ethias om bijkomende informatie.

Andere afwijzingen hebben te maken met geen of onvoldoende andere elementen of getuigen die de informatie van de aangifte kunnen bewijzen.

Het kader waar de verzekeraar zich op baseert om een incident te beoordelen is de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Deze wet bepaalt dat een arbeidsongeval een plotse gebeurtenis is met een uitwendige oorzaak die een letsel veroorzaakt. Deze gebeurtenis moet zich voordoen door en tijdens de uitoefening van het ambt. En deze elementen van een arbeidsongeval moeten uit de aangifte en de aanvullende informatie en de getuigenissen duidelijk blijken. Als niet alle elementen met redelijke zekerheid aanwezig zijn, kan de verzekeraar het arbeidsongeval niet aanvaarden. In hun beoordeling baseert men zich bovendien op de voorbeelden die door de rechtspraak in het verleden al dan niet werden weerhouden en we kennen wel de fameuze rechtspraak ergens van ... is het Namur of Charleroi die altijd opnieuw naar voor wordt gebracht in de briefwisseling? Deze materie blijft uiteraard casuïstiek en van de personeelsleden kan ook verwacht worden dat ze met alle mogelijk bewijsmiddelen de gebeurde feiten bewijzen. Nu krijg ik de appreciatie die men uit vanuit de dienst zelf en die dienst zelf zegt: wij hebben niet de indruk dat Ethias steeds strenger wordt in het beoordelen van de aangiftes. Dat blijkt dus ook niet uit de cijfers. We hebben effectief een kleine stijging gehad in procenten in 2011 maar dat is opnieuw gedaald. En, zeggen ze, wij hebben een goede verstandhouding met onze dossierbeheerder en twijfels, zowel aan onze kant als aan hun kant, zijn steeds bespreekbaar. Dat is het antwoord dat ik krijg van de dienst dus eigenlijk, op basis van de cijfers, minstens tot juni 2012, kunnen we niet vaststellen dat dat eigenlijk een verhaal is in stijgende lijn. Maar ik denk dat het verstandig is dat we daar aandachtig voor blijven en dat we die cijfers toch, misschien één keer per jaar, hoe dan ook – misschien zou dat een goeie suggestie zijn – om die effectief ook in het jaarverslag te vermelden want ik denk dat dat een cijfer is dat we, ik ken de meeste cijfers van het jaarverslag ongeveer van buiten, maar daar staan geen cijfers in het jaarverslag en ik zou voorstellen dat we effectief die cijfers ook in het jaarverslag zetten zodanig dat daar de evolutie kan gevolgd worden. Als voorstel ... en dat is nu iets dat ik uit de pols schudt maar ik zie Kris aanwezig zijn en goedkeurend knikken.

De heer Holemans:

Dank u wel voorzitter. Ik denk dat dat een goed besluit is, het vermelden in het jaarverslag. Daarnaast, de procenten die u meegeeft, sluiten aan bij wat in de persberichten stond over de nationale tendens waar men spreekt van een cijfer in 1985, twee procent, en nu gemiddeld negen procent.

Dus in die zin, aangezien we nog maar 2,5 jaar met Ethias werken, volgt dat volledig de nationale trend die daar toch ook door het fonds zelf, een beetje toch, kritisch bekeken wordt.

De heer voorzitter:

Oké goed. Collega's, we hebben maar één vraag. 't Is twintig voor zeven. Ik stel voor dat we onze werkzaamheden nog even schorsen en dan hernemen we onze werkzaamheden van de raad om zeven uur. Tot straks.